

Biblioteca
ASTRA, Sibiu

2.
P.C.N.

92
105 27

Siv 1960

MARIA
AGONIZANTIUM

MATER,
EXEMPLIS DECLARATA

Quam felix ejus clientum
sit mors.

A T Q U E

ALIQUOT BENE MORIENDI
PRAXIBUS EXPLICATA.

TYPIS TYRNAVENSIBUS,

ANNO M. DCC. LXXV.

3095

IDEA EXPRESSA

UNIVERSÆ

PHILOSOPHIÆ,

SUB

SACRATISSIMIS AUSPICIIS
MAGNÆ HUNGARORUM

DOMINÆ

VIRGINIS INTEMERATÆ

MARIÆ,

AD ARAS

EJUSDEM THAUMATURGÆ

EX

AUXILIATRICIS EPIGRAPHE

CELEBERRIMAS,

In Ven. Conv. de Csik Somlyó
nuncupato

PUBLICE

CRISI EXPOSITA & PROPUGNATA

PER

RR. FF. GEORGIUM ZELENEI,
HIERONYMUM BÁNYAI, CLE-
MENTEM TAMÁSI, JOSÉPHUM
BOGÁTS, TOBIAM BÁNYÁSZ
ET CALIXTUM BRUNN.

Ord. Min. S. P. N. Francisci.
Strict. Obs. Provinciæ Stephani-
anæ

Clericos Professos,
Philosophiæ Lauream emeritos.

ASSISTENTE

PATRE FRATRE

LEONARDO LOSTEINER

Præfati Ord. & Prov. AA. LL. &

Philosophiæ

LECTORE ORDINARIO.

ANNO A PARTU VIRGINIS
M. DCC. LXXVI. M. & D. S. JACOBO SACRA
hora consueta.

EX LOGICA.

1. **C**Ognitionis per admirationem, & experientiam progenitæ Magistram Logicam, 2. Principio contradictionis innixam, 3. Virtutem esse intellectualem censemus, 4. Sive sumatur ut Ars activa est, 5. Sive Scientiæ nomine insigniatur; quippe 6. Utrôque modô faciliat intellectum, non tantùm ad sui ipsius clariorem ideam habendam, 7. Verùm etiam ad aliarum scientiarum principia cognoscenda; ad hæc tamen 8. Nullam esse absolutam illius necessitatem arbitramur; 9. Neque censemus illam una cum aliis scientiis esse nobis congenitam. 10. Operatur autem Logica cum primis propter *Sylogismum secundo intentionaliter objectivum*, 11. De cuius essentia esse etiam illationem, & 12. Ad hanc inferendam

concessis præmissis necessitari intelle-
ctum statuimus. 13. In gratiam præfa-
ti Sylogismi, quinque recipit Logica
Universales Ideas Genus nempe: Spe-
ciem, Differentiam, Proprium, & Ac-
cidens de suis inferioribus, tanquam
unum de multis ordinatâ legè prædica-
biles, 14. Producendas ab intellectu pa-
tiente, per actum comparativum com-
positum secundi generis; 15. Quarum
neutra destruitur, si prædicatio fiat de
singulari, Bene verò: 16. Si intellectus
aliò divertat. Porro 17. Generis ratio
exigit, ut prædicetur de pluribus natu-
ris completis per modum partis deter-
minabilis, 18. Nec sine offensa de una
natura, aliis implicantibus, fit prædi-
catio ejus; 19. Species prædicatur in
quid completè, & 20. Rationem Uni-
versalis Ideæ fortitur per respectum ad
inferiora sua, 21. Respectu quorum
Differentia etiam prædicabilibus accen-
setur, ac prædicatur per modum partis
determinantis; 22. Proprium, & Acci-
dens, prout prædicabilium nomine ve-
niunt, prædicatur in *quale* simpliciter,
ast *in* necessariò, *secundum* contin-
gen-

genter vult prædicari de pluribus juxta debitam coordinationem Generum, Specierum, & Individuorum. ex his 23. Si prædicatio sit conformis objecto, veritatem judicii parit; ita tamen 24. Quod si propositio nullum certum tempus significet (supposito, quod propositio sit mentalis, & contingens de præfenti) possit falsificari; 25. Non sic propositiones de futuro contingenti absoluto, præcisò etiam Decretò Divinò, possunt de vera transire in falsam, sed sunt vel determinatè veræ, vel determinatè falsæ.

EX ONTOLOGIA.

I. **O**ntologia non solùm scientiæ, sed & sapientiæ, ac proinde Reginæ scientiarum jure sibi nomen vendicat, utpote: quæ altissimarum, & à materia abstractarum rerum sit perscrutatrix, habens pro adæquato termino considerationis: *Ens reale, ut Ens est*; 2. Cujus Unicum, 3. Perfectè univocum, 4. Et à suis inferioribus objectivè modaliter præcisum posse dari conceptum arbitramur, atque 5. Tenemus: Ens non contrahi ad inferiora sua per veras

differentias, sed per modos solum intrinsecos. Porro 6. Ens illud transcendente, sicut non habet intrinseca essendi principia, sic nec extrinseca, 7. Bene autem principia sui cognitiva præbet nobis in simplicibus, aut compositis proprietatibus suis; quarum prima 8. *Unitas*; est forma realis per emanationem consequens essentiam, connotans rationem indivisionis in se, & divisionis à quolibet alio; 9. Altera *Veritas*, consistens in conformitate aptitudinali ejus cum conceptu ipsum repræsentante; 10. Tertia est *Bonitas*, consistens in appetibilitate ejus; quæ cum diversam connotent formalitatem, 11. Sequitur: illas tam inter se, quam ab essentia esse distinctas, ac proinde dari Distinctionem; & quidem cum Ens multipliciter dicatur, 12. Multiplicem etiam dari Distinctionem Realem nempe: inter res separatas, & separabiles; 13. Formalem ex natura rei, inter plures formalitates ejusdem rei, & 14. Rationis in eadem etiam realitate, quæ omnes 15. Realem, aut intentionalem dicunt, proportionatum extremis, respectum superadditum. super hæc 16. Solius creatæ Rationis

tionis potest esse fœtus: omne Ens impossibile ut possibile conceptum, 17. Nec potest illi primum esse dare quæcunque voluntas creata. Jam 18. Si rerum prima elementa Metaphysica spectemus: hæc originem ducunt ex concordia essentialium prædicatorum, quæ 19. Si ponatur intrinseca, convenit rebus ex se, 20. Si extrinseca, principiat ab Omnipotentia Divina, atque 21. Virtute efficacissimæ Voluntatis Eiusdem veniunt in statum existentia realis (Metaphysicè distinctæ ab essentia) verum 22. Non juxta Ideas Platonis, sed ita, ut singularibus inexistant, ac 23. Sub ratione formali *Perseitatis* ipsum quid, fit substantia prædicamentalis; cui 24. Per suppositalitatem tanquam modum positivum, realiter à natura distinctum, ultima terminatio, & sepimentum in intellectuali natura accedit; atque 25. Vel ex hac mirabili structura tanquam ex effectu infinitæ Potentiæ, vim obtinet demonstrationis naturalis, ratio, comprobandi existentiam Dei.

EX PHYSIOLOGIA.

1. **P**hyfica, Principia, Effentiam, & Affectiones scrutatur Corporis naturalis, pro cuius 2. Primariis principiis intrinsecis, nec creatæ, aut increatæ atomi, 2. Nec particulæ Nevvtonianæ, quâcunque illæ vi attractivâ, aut repulsivâ, sive etiam inertia sint præditæ; nec Monades Leibnitianæ; 4. Nec quinque elementa Chymica Mercurius nempe: sulphur, sal, phlegma, & Terra damnata, aut Carthesiana excubis abrafa elementa, ritè constitui possunt; 5. Benè verò in eo rationem partis Physicè determinabilis tenet primigenium Hylem, quod 6. Forma substantialis absoluta in determinato, ac specifico esse ponit; 7. Hæ partes, ut unitæ, realiter à se ipsis resultantem, & distinctam causant tertiam entitatem in essentialibus compositis, ita tamen, ut in his 8. Simpliciter repugnet idem numero subjectum pluribus formis substantialibus disparatis, & ultimatis perfici, benè verò non ultimatis, & subordinatis, qualis est forma corporeitatis respectu animæ in viventibus. 9. Se-

cun-

cundaria corporis naturalis principia, dicimus esse : vulgaria Elementa, quasi alimenta virtualiter inexistentia mixtis, quæ 10. Quaternario cùm concludantur numero, non sine injuria à Cardano excluditur ignis. 11. Sunt autem simplicia corpora (elementa dicta) tam symbolica, quam dissymbolica sicut corruptioni, ita generationi obnoxia; atque 12. Sibi debitâ etiam gravitate donata, sive in propriis maneant domiciliis, sive alienis recipiantur ædibus, prout Hydrostatices leges id evincunt; & hinc 13. Mercurii in tubis Torricellianis ascensum, aeræ columnæ prementi pro ratione composita basis, & altitudinis adscribimus; nec non 14. Liqueorum gravitatem in vasis cujuscunque perimetri, modo non sint capillares tubi; quippe in his 15. Ascensum liqueorum ultra libellam adscribimus asperitati, aut viscositati liqueoris, angustiae parietum vitri, & aeris impetu cumulativè; 16. Ex iisdem rationem reddimus: qua ratione majus in aqua, quam terra pondus portari queat. Porro 17. Aquæ particulae non sunt

rotundæ, nec octoedricæ, aut cubicæ,
vel cylindricæ, sed instar anguillæ ef-
formatæ, ac multiplici asperitate præ-
ditæ; 18. Aeris verò compressioni,
aut elaterio, aptissimam dicimus esse
spiralem figuram, sicut, & Ignis actio-
ni pyramidalis congruit figura. 19. Ne-
que tamen Ignis per hoc potest omnia
dissolvere, si authoritas dicentis recipi-
tur. 20. Causæ secundæ non sunt cau-
sæ merè Occasionales, quasi Deus om-
nia operaretur in nobis sine nobis, sed
suo modo principales, 21. Non præ-
moventem, sed simultaneum exposcen-
tes concursum Causæ primæ, Quæ 22.
Profusâ suâ liberalitate voluit, ut effe-
ctus quosdam naturæ etiam vires ex-
cedentes producere, vel à se productos
recipere possimus; ita tamen 23. Ut
certis limitibus potentiam nostram ar-
ctatam esse voluerit. 24. Essentia Cor-
poris, qua corpus est, non benè expo-
nitur per trinam extensionem Carthesia-
nam, sed dicit pro prima, & adæquata
ratione sua: extensionem entitativam
pluralitatem partium præferentem;
25. Cujus integritas in quantitate con-
tinu-

tinua fit divisibilis finitè in infinitum; adeoque 26. Datur infinitum in potentia. 27. Affectiones corporis ut: quantitas, qualitas; in sola materiæ diversa combinatione, textura, aut transpositione non possunt exponi, nisi quis auctoritati Ecclesiæ, & SSmi Eucharistiæ Sacramenti speciebus detrahere velit; 28. Dicimus igitur, Accidentia corporis naturalis entitatem absolutam materialem, & realiter distinctam præferre, quæ tribuat Corpori denominationem intrinsecam formalem calidi, frigidi; &c. qualitatum; 29. Ex simili vi intrinseca provenit etiam vis attractiva Magnetis, & succini, ac repulsiva ferri in Theamede, item 30. Gravitas, &c. quæ ut ratio formalis *sub qua* gravitat, vel etiam 31. Accelerat motum mediâ vi impellente, sive in perpendiculariter cadentibus, sive in plano horizontaliter inclinato, sive in linea curva Cycloidali, aut Semicycloidali, vel Parabolica; & quidem ita, 32. Ut velocitates accelerationis in descensu crescant semper in proportione numerorum imparium. 33. Universalis *Virium inertiae* regula, lo-

cum habet in corporibus Mathematicis; non in Physicis. 34. Natura abhorret vacuum, sive coacervatum, sive disseminatum, adeoque sequitur: solum supernaturaliter posse dari illud; sicut etiam 35. Solum per dispensationem possunt compenetrari duo^o corpora quanta, aut 36. Replicari potest circumscriptivè idem corpus.

EX COSMOLOGIA.

1. **M**UNDUS (prout compagem dicit é Cælo, Terra, atque ex iis naturis, quæ in ea continentur, coagmentatam) Unicus, 2. Perfectus, 3. Probabilius cum tempore vernali fuit creatus à summo rerum Opifice, per Quem tamen 4. Poterat creari ab æterno quoad entia permanentia, non quoad successiva. 5. Figura mundi spherica est, ac 6. Ordo partium conformis ideæ Tichonis, cumquo 7. Tres statui-
mus Cælos, Empyreum nempe: stellarum fixarum, & Planetarium, atque 8. Igneum in hoc Solem, qui propriam vibret lucem, & commodet aliis Planetis. 9. Maculas ejus repetimus ab opacis corporibus cælestibus, 10. Maculæ au-
tem

tem lunares nihil sunt diverſum à partibus ejus rarioribus. Porro 11. Licet nos ex ſynodali concuſſu Solis, & Lunæ poſſimus defectum luminis ſolaris pati, Sol tamen non (ut reliqui Planetæ) poteſt defectum pati naturaliter, 12. Nec ipſius, ut reliquorum, fit univerſalis Ecclypſis; unde ſequitur 13. Ecclypſim Solis in morte Servatoris noſtri non fuiſſe naturalem. Similiter 14. Naturalis non fuit Cometa ille terrificus, nuncius cladis Judaicæ ſub Anno 1. Imperii Veſpaſiani. 15. Præter Meteorologicos, dantur cœleſtes Cometæ, mundo congeniti, numero Planetarum accenſendi, ex quibus tamen, uti nec ex aliis aſtris licet divinare Genetliacis futuros eventus liberos. 16. In Globo terraqueo, num mare ſit lacus terræ aut terra inſula maris? eſto quæſitum. Interim 17. Licet plures montes virtute diluvii univerſalis effectos eſſe ſupponamus ex teſtaceis inter montium ſtrata reperibilibus corporibus, nihilominus plurimos intra ſex dierum opificium efformatos fuiſſe defendimus. E contra 18. Licet plurima metalla crea-

ta fuerint in mundi exordio, probabile tamen censemus, hodie etiam generari virtute subterraneorum ignium, quos 19. In terræ visceribus formaliter existere arbitramur; 20. His adscribimus calorem etiam thermalem; 21. Minerales autem aquas à minis (per quas transeunt) deducere suam efficaciam existimamus. 22. Terræ-motûs causam præcipuam dicimus esse inflammationem materiæ bituminosæ, & sulphuræ; 23. Reciproci autem æstûs marini causam naturalem nobis assignari postulamus; interim 24. Fontium perennium originem deducemus ex mari.

EX METEOROLOGICA.

1. **M**eteororum causam dicimus esse terraquei Globi halitus siccos, & humidos tumultuariè erumpentes, ac præferentes congeriem innumerabilium bullularum; quæ 2. Si fuerint vaporosæ, & fœculentæ, in infima aeris regione, caliginem causant, atque 3. Si rarefactione caloris altiùs ascendere sinantur, variò filaminum plexû in nubem texuntur, concurrente ad hoc etiam aeris motu; 4. Quod si præfata

fatae bullulae amplius congregatae diffringantur virtute caloris, aut frigoris moderati, in pluviam solvitur nubes; sin vero 5. Intensus frigus diffractas bullulas citius corripit, quam in pluvias possit abire, fit nix, concurrentibus ad hoc nitrosis etiam particulis; 6. Neque enim sine his congelationem fieri posse admittimus. 7. Rorem matutinum, & auram serotinam arbitramur nihil esse diversum a tenuissimis vaporum resolutis bullulis, quae 8. Post casum accedentibus particulis nitrosis efficiunt pruina, 9. Grandinem autem fieri ex nimbis in aere congelatis existimamus. 10. Mel licet a nonnullis, Meteoris aqueis accenseatur, ac caeli fudor esse dicatur, nos tamen exclusum esse volumus ex eo ordine, ac dicimus: Mel esse succum medullarem florum terreae potius, quam aqueae substantiae. 11. Ventus est aer commotus, & agitato, cujus agitationis praecipuam causam dicimus esse Solem. 12. Ventis accenseri volunt etiam Typhon, Praester, Ecnephias, & Exhydrias. 13. Inter emphatica Meteora pra-

præcipuum est Iris, ad cujus impres-
sionem dicimus roridam, & conca-
vam nubem à solaribus radiis irradia-
tam requiri debere, 14. Nec posse
apparere eam versus meridiem; 15.
Poterat autem esse ante diluvium. 16.
Halonis, Parhelii, Paraselenæ, & Vir-
garum per aera apparentium causam
assignamus e vaporibus elatis; 17.
Corruscationis verò, Fulminis, & To-
nitru causam materialem dicimus esse
halitus calidos, & siccos ope fermen-
tationis, & intestini motûs in sublimi
accensos, ac mediâ aeris diffractione
sonitum edentes. 18. Simili materiæ,
& causalitati adscribimus Stellas caden-
tes, saltantes, aut discurrentes, uti
& Chasma Annô elapsô *Die 16 8bris.*
hîc loci visum. 19. Habet autem Ful-
men nonnunquam adjunctam Bronti-
am, quam in sublimi conflare cense-
mus ex fulgurea exhalatione, & me-
tallari materia.

EX PSYCHOLOGIA.

1. **A** Nima est principium intrinsecum, quò vivimus, sentimus, movemur, & intelligimus. 2. Tria sunt Animarum genera, Vegetativa nempe: Sensitiva, & Rationalis; quarum 3. Quælibet præfert formam vitalium operationum in vivente, 4. Nec plures simul, aut successivè idem subjectum actuant, adeoque 5. Virtute solùm Rationalis Animæ sentit, & vegetatur homo. 6. Vegetativa anima, materialis est & divisibilis, tribus formaliter distinctis potentiis, generativâ nempe: nutritivâ, & augmentativâ donata; 7. Sensitiva anima pariter materialis est, & divisibilis ac non nisi ex semine utraque producibilis, est insuper hæc cognitione, appetitu sensitivò & potentiâ locomotrice prædita; unde sequitur: 8. Bruta non esse mera Authomata, 9. Nec à foliis flammulis illa dirigi in operationibus; item 10. Non ritè eis tribui rationalitatem, aut spiritualitatem quamcunque, minùs subsistere sententiam Bugeantii docentis: singulis Brutorum corporibus singulos dæmones, tanquam for-

formas assistere; sed habere Bruta principium intrinsecum, quod una cum potentia internorum, aut externorum sensuum, realem efficere possit sensationem; 11. Fiunt autem sensationes externæ potissimum in nervis, seu zonis communicantibus cum cerebro, in quo residere dicimus sensum communem, & ab hoc suum esse accipit sensitiva cognitio, quâ mediante, Bruta feruntur naturaliter in convenientia naturæ illorum, fugiunt autem noxia. 12. Rationalis anima, spiritualis est, & immortalis, cujus 13. Immortalitatem, vel ipsâ naturali ratione à posterioristico saltem demonstrari posse existimamus. Porro 14. Idea Mentis humanæ impiè exponitur in sententia asserente: eam esse particulam avulsam à Divina Essentia, aut particulam esse universalis Animæ; similiter 15. Fictitia est sententia asserens: Animas per traducem propagari, aut omnes primitus creatas fuisse à Deo; sed 16. Præferret speciem Substantiæ simplicis, quæ à Deo quotidie creetur, & infundatur Corpori organico, illudque

que instar aliarum formarum actuet,
& perficiat per realem influxum. Un-
de etiam 17. Ruit Occasionalistarum
& Præstabilitæ harmoniæ fundamen-
tum, quasi vel à Deo ad præsentiam
& volitionem Animæ, motus omnes
peragantur; vel quod duplex illud Au-
thomaton Anima nempe: & Corpus
absque aliqua communicatione reali in
mutuas actiones consentiant. 18. Du-
æ sunt præcipuæ Animæ Rationalis
potentiæ, Intellectus scilicet: & Vo-
luntas; quarum prima, ut causa par-
tialis, producit naturaliter Verbum
Mentis, ac iudicium practicum, quod
19. Voluntas velut potentia libera tam
à coactione, quam necessitate, prose-
quitur, vel respuit; recedit à Verita-
tis via, aut accedit ad finem suum,
Veritatem nempe: & Vitam Substan-
tialem. *Cui sit.*

Omnis Honor, & Gloria.

Imprimantur Alb. Carolinæ. 3. Junii.
Annô 1776.

Ladislaus Com. à Kollonitz *m P.*

PRIMA PRAEPRAXIS
BENE MORIENDI.

Sodalitati B. Virginis iē totum devovere.

I. Anno 1594. Viennæ Austriae Parthenius Marianus præsentem sibi Virginem salutatur moriens, & *Salve Regina* recitato, magna voce quam suavissime alloquitur: *Et unde, aiebat, mihi hoc, ut Mater Domini mei veniat ad me?* Et plura his ubi addidit, simul cum MARIA colloqui desit, & simul cum Matre Domini

fui ad Dominum abiit, ut So-
dales sequerentur. *Annua S.I.*

2. Henricus ab Haiden Ca-
nonicus, in Coll. Germ. Ro-
mæ in agone narravit se ad in-
feros a Christi tribunali jam
detrahendum defensum esse
ab Advocata MARIA ad dæ-
mones sic dicente: *Quo vos
istum, aut quid vobis cum illo,
qui tot annos mihi in mea Con-
gregatione servivit?* Inde,
Sancti Andreas, & Apollina-
ris adfuere, & Henricus deci-
sa lite felix vixit. Fortassis
mortuus fuisset infelix, si So-
dalis non vixisset! *Annua S.I.*

3. Dilingæ adolescens e Ma-
rianis unus, cum ad supre-
mum certamen pro Præside
evocaret Patronam Matrem

Vir-

Virginem, præsentem illam vidit, & seipsum, aliorumque Confodaliū nomina caractere aureo tabulæ inscripta in Virginis manu vidit, legitque; migraturum Virgo clientem prædixit, & breve Purgatorium perpeffurum. Felices Sodales quorum nomina scripta sunt in libro vitæ! At cave ne te deleas. Ubi enim vel semel lethaliter (quod absit!) peccaveris, dæmonis catalogo te inscribes. Anno 1590.

4. Anno 1594. Juvenis e Parthenone pientissimus, Sodalibus, qui morienti frequentes aderant, ut in extremo agone sibi non deessent, obnixè rogatis, sumpto in manus Christi in Cruce mortui simu-

lacro, *Credo, credo*, ingemina-
 batur: & postea quam *Non
 ita est; mentiris* inclamasset ad
 dæmonem, circumferebat ma-
 nu Crucem, eam in præsen-
 tem quasi hostem intentans.
 Ubi vero a pugna jam sedata
 respiravit, expiravit cum di-
 ceret voce ultima: *Quam bo-
 num est Beatæ Matri in ejus
 Sodalitio famulari! Vere bo-
 num! experiere, promitto,*
 in agone. Nam ubi illa est,
 & minister ejus erit. *Ann. Dolæ.*

5. Aniciensis Baro e Civico
 B. V. Sodalitio, vir militaris,
 & pro Christo moriendi sem-
 per cupidus, aiebat, supra
 suam bilem solem nunquam
 occidisse. Hic cum Consoda-
 libus suis cinctus ad finem vi-

tæ totus jam vergeret , manantes ex adstantium omnium oculis lacrimas verbis suavissimis absterfit. In Dæmonem inde scelestam suggerentem pluribus insurgens , illud Divi Martini addidit : *Quid adstas , cruenta bestia ? Nihil in me furesti reperies.* Additoque Ps. *Miserere* , & consuetis ad MARIAM precibus , explicatiore jam fronte serenior , *En ego* , inquit , *te video , pulcherrima Virgo ! o vere benigna parens quæ præsto semper es tuis in calamitate ! In manus tuas commendo Spiritum meum ! & Spiritum exhalavit Anno 1605. Nemo e Virginis manibus tuum Spiritum extorquebit* ,

fi illum MARIE commendes,
dum vivis, quotidie.

6. Novodomi auctoratus
Virginis cliens, sub ultimam
luctam Cerberum canem ni-
gerrimum abigi a se scutica
jussit, quo Virgo Beatissima,
quam adventantem videbat,
ad se propius accederet, &
jam præfenti acclamans: *o Vir-
go, ajebat, o Mater! o Pa-
trona mea dulcissima! tu ne de-
sere castimoniæ voto tibi obstri-
ctum, & in hora mortis me
suscipe!* JESUM & MARIAM
addidit, & diem clausit, ac
omnibus iis bonum vesperum
reliquit in morte, qui dies
suos Marianis obsequiis im-
pendunt in vita. Anno 1609.

7. Bituricensi Sodali incredibiles quibus discerpebatur dolores nihil præter silentium, aut verba meliora silentio expresserunt. *Quam dulce, quam dulce, inquebat, quam salutare, o Virgo Beata, est Sodalitium tuum! Quid egi? quid commerui, ut in illud adscribe- rer? Tu mihi honorariam tutelam adhuc exhibuisti; eam ne redde, nisi Filio.* Nemo unus erat adstantium qui dulcissimis his aculeis intime confixus non similem beatæ illi morti exitum postularet communibus omnium lacrimis. Quare adolescentis sancte defuncti Parens, a funere splendide curato Filii stationem in Albo implevit, Sodalis factus.

Respice finem, & ex fine æstima, quid sit esse Sodalem. Anno 1611.

8. Attrebate Prætoris hæres unicus, pietate tamen quam asse paterno ditior, religiosum Sodalem egit prorsus. In morbo a nemine, præter Matrem, contingi se passus, scæmiâs alias ne oculis quidem ferre poterat. Cumque innocentissimum conscientiaë sinum examinando excuteret, unum id succurrit jam expiraturi adolescentis conscientiaë (quæ certe nihil tunc dissimulare potest, aut fingere) quod minus acriter (audite Sodales!) quod minus, inquam, acriter somnum cohibuerit, qui sibi semel iterum-

rumque in Mariano confessa inter Sodales clam obrepserat, id quod ille ut in plena totius Sodalitii corona nomine suo proponeretur, & simul venia pro dato scandalo impetraretur ab omnibus, Præsidem Sodalitii obnixè obtestatus est. In Collegio Soc. Jesu ardentibus votis desiderabat emori, non domi suæ, ut in Schola. JESU, Magistro JESU daret animam in minerval. Illo non impetrato, in stabulo vitam finire petiit, ubi suam Christus, Franciscus, Ignatius inchoarant: id cum negaretur, tertium extorsit tandem, ut humi abjectus expiraret. Ita anima corpus in terra deseruit. Delicata profecto anima

quæ unius somnuli sibi conscia abire noluit. Nos autem etiam stertimus. Quam secure clauderent oculos, qui nunc vigilant! Anno 1612.

SECUNDA PRAXIS
BENE MORIENDI.

Beatiss. V. Officium, Rosarium, Immaculatæ Concept. officiolum orare.

I. S. Francisca Romana Officium B. V. quod alias etiam recitabat quotidie, quadam vice ad lucem apparentis sibi Archangeli tutelaris sui recitavit, & quoties Archangelus concutiebat coruscantem cæsariem,

fariem, fugabat Orcinianos incolas. Sæpe illam B. V. Mater recreavit, sæpe illi Filium DEUM in amplexus dedit & oscula, qui illi cubitum concedenti, mensæ accumbenti assedit comes, & quid ni etiam morienti? Hunc vitæ Comittem quasi tibi præsentem semper & ubique habe, & habebis in morte propitium. *In vita.*

2. Jacobo Mloczki decimo ante mortem die B. V. duabus Virginibus comitata adfuit, & cœlum brevi morituro promisit pro præmio, eo quod Officium & Rosarium non ex consuetudine tantum, sed affectu plane singulari sibi quotidie perorasset. Si tu sic quo-

tidie peroraveris officium ,
 apte dices ad persuadendum ,
 & dicere lætus poteris *Dixi* ,
 ita persuadebis. *Annales Rigæ*
 1611.

3. An. 1609. Olomutii Ado-
 lescentulus e primo Gramma-
 ticæ pulvere jam Parthenius
 cum collapsis extreme supre-
 ma invaletudine viribus Offi-
 cium Marianum in manus su-
 meret oraturus , aiebat se id ,
 utpote cœlo magis quam un-
 quam vicinum , omittere nol-
 le, quod integris viribus sem-
 per hætenus recitasset. Sed
 libellum aperienti, & jam jam
 lecturo & oraturo Mors ocu-
 los clausit. Libellus tamen
 adeo adhuc pertinax inhæsit
 teneris digitis, ut se non sine-
 ret

ret extorqueri ; quare cum Domino sepultus est. O si tam officiosi erga MARIAM essemus quotidie : Vere nihil nobiscum ad sepulchrum auferimus, quam nostra erga DEUM, erga MARIAM, erga Sanctos Officia. Tu Officio tuo ne desis, vide. *Annua.*

4. Jacobus quidam usuris plenus & vitiis B. tamen Virginis Rosarium recitabat quotidie ; & jam ad extremum vitæ delatus, ubi omnia quæ bene ac male egerat lanci judicariæ appensa vidit, & majus longe malorum pondus esse advertit, intremuit extra omnem prope spem positus, ubi tamen Deiparam aspexit adjecto ad bonorum operum
lan-

lancem Rosario pondus lanci addentem, respiravit! & sibi tandem restitutus plenius, facta exomologesi, & rerum non suarum restitutione; felicior, quam ante vixerat, expiravit! Tu lanci tuæ Rosaria, officia injice, ut in examine non inveniaris minus habens.
Alanus. D'Auroultius.

5. S. Dominici ætate Sorores tres Virgines una vivebant, pietati, & recitando quotidie Rosario intentæ. Sæpe illas B. V. Mater invisebat; sed tunc adfuit longe gratissima, cum inter Sanctas Catharinam & Agnetem media insignem plurimum Virginum comitatum post se traheret, ac virgineam hanc trium sororum

rum

rum triadem coronans diceret: *Nunc vos securas de Regno Filii mei reddo, in quod die crastino inducemini.* Factum. Adest die sequenti Virgo suis iterum stipata Virginitibus, & miris splendoribus ac odoribus circumfusa, accipientibus: *Veni Sponsa Christi &c.* cæli Ephebis, Neosponsas Virgines veste alba induit, atque ita cœli candidatas, ubi mortem placidissimam obiere, secum abduxit. Et quis erga MARIAM liberalissimam parcus esse velit, si Rosario uno & altero tanta quotidie felicitas emi potest? *D'Auroultius de Rosario.*

6. Juvenis vagus, bibulus, prodigus, dissolutus ad omnem vitæ

vitæ peioris licentiam , sed
 (quod in tali Ganeone mire-
 re) Virgo , avunculi monitu,
 annum unum in recitando
 quotidie D. Matris Rosario
 constans exegit : & jam ex-
 eunte in Decembrem anno,
 se alium ab eo nonnihil repe-
 rit , qui Kal. Januarii fuerat.
 Ergo in annum proximum
 Rosarium quotidie duplicat,
 sensim & cum sensu seipso du-
 plo factus melior. Anno tertio
 tertium addit Rosarium , to-
 tus factus jam frugi. Jamque
 nuptiali mensæ assidebat Spon-
 sus factus , cum pensi quoti-
 diani a se eo die Magnæ Matri
 necdum persoluti memor , a
 mensa in conclave se proripit ,
 & jam ultimam fortasse Rosa-
 rii

rii decadem perorabat, cum
 tres in manu apparentis sibi
 DEI Matris vestes aureis lit-
 teris, velut gemmis, distin-
 ctas videt, & audit Virginem
 felicem mortem, atque adeo
 etiam cum morte cœlum sibi
 post triduum promittentem.
 Neque secus accidit, tertio
 enim post die, Virgo Sponsus
 ad nuptias Agni abiit cum
 obiit. Vis sequi? Corona te
 Rosariis ante quam marcescant.
 ita comparebis in veste nu-
 ptiali coronatus. *Spec. Exempl.*
dist. 5. n. 59.

7. Alphonfus Rodrigvez S.
 J. 40. annis quotidie Immacul.
 Conceptionis B. V. officiolum
 recitabat, idque gratum esse
 B. V. ab ipsa Virgine sibi in
 Re-

Refectorio apparente intellexit, cujus etiam jussu Catalogum precum suarum quotidianarum conscripsit, & est iste: 1. Offic. Immacul. Concept. 2. Corona B. V. 3. Lit. Lauretanæ pro felici morte. 4. 12. Salve Regina, & 12. Ave Maria, & hæc ad singulas diei & noctis horas referebat in ejusdem intemeratæ Conceptionis honorem, ut eum sanctissima V. ab omni culpa servaret immunem. Cum B. V. sæpe suavissime collocutus, uter alterum, illane Alphonsum, an Alphonsus illam tenere amaret magis, cum ea concertabat. A Christo, & B. V. hanc didicit precatiunculam: JESUS, MARIA, *mei dul.*

*dulcissimi amores ! Patiar ego ,
 moriar ego vestri amore : ve-
 ster sum totus , & nullatenus
 meus , ac si nihil prorsus essem.*
 Triduo ante mortem extati-
 cus jacuit nil locutus , nisi
 aliquando intermortuis voci-
 bus *Ab ! JESU dulcissime ! o
 MARIA , Mater mea !* Ita ja-
 cuit clausis oculis , vultu An-
 gelico & rubenti. Clausit ve-
 ro ultimum oculos Ann. 1617.
 illos oculos quibus jam ante
 Assumptæ Virginis triumphum
 spectaverat. Vis admitti ad
 idem spectaculum ? Oculos ad
 Immaculat. Conceptionis offi-
 cium quotidie persolvendum
 aperi , illicitis claude. *In vi-
 ta.* Et certe deliciosum illud
 officiolum & piissimis affecti-
 bus

bus prægñans est , & felicem
mortem vult quasi extorque-
re a DEO per Virginem.

Per te Mater gratiæ
Dulcis spem reorum;
Fulgens stella maris ,
Portus naufragorum.
Patens cœli janua ,
Salus infirmorum.

Videamus Regem
In Aula Sanctorum.
Supplices offerimus
Tibi , Virgo pia,
Has horas Canonicas ;
Fac , nos ut in via
Ducas cursu prospero:
Et in agonia
Tu nobis assiste,
O dulcis MARIA!

TERTIA PRAXIS
FELICITER MORIENDI.

A Ve Maria , Salve Regina ,
aliasque preces constanter recitare.

I. S. Aibertus centies procumbens quotidie divini ad **MARIAM** Legati *Ave* iterabat , huic famenti B. V. Virginum phalange cincta panis bucellam sacratissimis manibus in os dedit , adeoque saturum bolo uno fecit , ut 20. post annis nihil potus , duobus vero & 20. annis nihil cibi admiserit , semper licet sub cilicio gemeret a summo capitis ad imum pedis. Et post tam
lon-

longam demum quadragesimam ipso Paschatis die corpus terræ , cœlo animam , jejunium & cilicium Sodalibus legavit. *Surius.*

2. S. Mechtildi Virgini B. V. Salutationem Angelicam explicuit. Docuit item , ut ter *Ave MARIA* cum tribus aliis precatiunculis pro felici morte quotidie diceret , id enim si faceret , recepit se illius morti adfuturam. A Christo ipso didicit modum B. V. salutandi , quæ etiam Mechtildem suam supremum decumbentem solata est. Ita bona Virgo sanctissimo epulo ab Angelis recreata , animam illi dedit , cujus corpus acceperat. Qui sæpe *Ave MARIE* dixit
quo-

quotidie in vita, non erit illi amarum *vale*, quod vitæ dicere debebit in morte. *In vita ejus.*

3. S. Casimirus B. V. honori suavissimum illum & plenum tenerrimis erga *MARIAM* affectibus, & jam quotidianum prope plerisque melioris notæ Sodalibus hymnum composuit: *Omni die dic MARIÆ mea laudes anima &c.* & dixit etiam quotidie, quocum etiam tumulari voluit Anno 1473. & cum eodem repertus est Ann. 1604. integer integerrimus juvenis, eo enim morbo correptus, quo absolvi non possunt Virgines, Virgo mori potius voluit, quam non Virgo vivere. Tu

B

ut

ut tam felix reddas animarum
DEO , omni die dicat MA-
RIÆ tua laudes anima. *In
vita.*

4. S. puer Salaunus non
minus tenerrimo erga DEI
Matrem affectu dives, quam
opibus & ingenio pauper, adeo
rerum omnium in Scholis fuit
incapax, ut non nisi duo hæc
verbula *Ave MARIA* caperet:
quibus ipsis panem efflagita-
bat vicatim domos circum-
eundo. Indurata dein panis
ita sancte duobus verbis cre-
brius repetitis emendicati fru-
stra in vicino Urbi fonte ma-
cerabat, ibi, seu autumnaret,
seu hiemaret cœlum, humi se
abjiciebat, licet terra glacie
obriguisset. Ubi vero & ipse
in

in glaciem se abire sentiebat
 semirigidus, in arborem ascen-
 dens prehendebat ramos, &
 librato sæpius huc atque illuc
 corpore, in clamatoque sexies
 Sacratissimo *MARIÆ* nomine,
 in venas illi redibat calor, tum
 in aquas bruma fumantes se
 mergebat. Ubi vero felici
 morte ad perennis vitæ fon-
 tem abiit felix puer; e sancto
 ejus tumulo lilium exurrexit,
 quod omnes, quas in Scholis
 unquam didicerat lectiones, au-
 ro inscriptas continebat: *Ave*
MARIA. Ecce etiam stupidif-
 simis quibusque via per *MA-*
RIAM ad bonam mortem &
 ad cœlum patet: nos vero in-
 geniosuli ad ista obstupesce-
 mus. *Raderus in Viridario.*

5. B. Aloysius GONZAGA e Marchione S. J. B. Matri ex ipso Matris utero devotus, quæ Aloysium voto ad Laurentanam MARIAM facto feliciter tandem enixa est, contra quam sperabatur. Florentiæ decennis adhuc votum DEO Virginitatis perpetuæ vovit coram Florentina Annuntiatae Virginis imagine; cui etiam Sabbatinum jejunium sacrum fecit. Taceo dulces illas lacrimas, & illos animi tenerioris ardores, quibus ad auditum MARLÆ nomen suavissime colliquescebat. Per gradus dum ascenderet, descenderetve *Ave* MARIA dicebat parvus hic Angelus. A Sumpta Sanctissima Eucharistia ipso abeuntis
in

in cœlos Virginis die, postea quam hospitem suum DEUM rogasset, ut per Sanctissimæ Virginis Matris preces & merita viam sibi salutis quam se ingredi vellet, ostenderet, vocem audiit: *Societatem Jesu ingredi*: quam ingressus, Angelum humi egit, & B. V. cum omnium virtutum suarum, tum puritatis & humilitatis vel maxime, speculum esse & protectricem voluit. Vitam vero, quam se MARIE debere agnoscebat, morte innocentissima, cum diceret *Lætantes imus, lætantes imus, &c.* inter geminos suos amores JESUM & MARIAM consummavit. Quam vero feliciter, Anno 1600. 4. April.

Moniali cuidam revelatum est, quæ in excessu B. Aloysium vidit in gloria, & dixit: O quantam gloriam habet Aloysius filius Ignatii! Nunquam credidissem, nisi id indicasset mihi JESUS meus, &c. Vide vitam. Vis eniti ad gloriam? Nunc Aloysius in hoc amore esse vel perge, vel incipe.

6. Puer annos non plus decem natus audierat rem præclari meriti esse, si quis Virginem Matrem ante inchoatum quodlibet opus salutet. Nunquam ergo ille quicquam aggredi, non prius mensæ, non lecto, non lusui, non studiis aut rei ulli agenda se dare, quam his ipsis verbis MARIAM alloqueretur: *Salve Mater*

Mater misericordiæ. Et certe cum puer supremum vale teneræ suæ vitæ diceret moriens, adfuit salutata toties quotidie Virgo. *Ego sum*, aiebat illa, *ego sum illa misericordiæ Mater, quam tu toties salutasti.* Ita officiosum illum Ephebum & salutatorem suum, aulæ suæ Regina cœli asseruit. Si tria verba tantum possunt, tu adhuc eris inurbanus erga Virginem? *Ladspergius.*

7. Non nemo e Religiosis S. Augustini Canonicis cum in supremo suo lectulo formidandum, cui propediem sistendus erat, Judicem timeret, conspicuam sibi *Matrem Agonizantium MARIAM* habuit, & dicentem: *Confide, fili; tu*

*mibi toties, & tanto affectu
 Salve Regina decantasti: fa-
 ciam, quod illic petebas quoti-
 dianis & assiduis precibus, &
 ubi te ex hac lacrimarum valle
 eduxero, advocata tua ero;
 & JESUM benedictum fru-
 ctum ventris mei tibi (nullas
 piaculares flammis passo) post
 hoc exilium ostendam. Jo. Herd.
 de B. V. c. 89.*

8. Martinus quidam, aca-
 tholicus licet, cum tamen in
 Concione Catholica audisset
 certum felicitis mortis pignus
 esse, atque adeo eum male mo-
 ri non posse, qui B. V. devotus
 aliquot illius honori salutatio-
 nes Angelicas fervens diceret;
 quotidie constanter septies
 mane, itidemque toties Vespere,
 ri,

ri, atque interdium sæpius Angelicam salutationem dicebat Virgini Matri, ut felix sibi obitus obtingeret. Impetravit, jam enim morti quam vitæ vicinior, salutatam quotidie Virginem aspexit præsentem sibi, quæ illum, ut Catholico ritu peccata Confessione elueret, & sanctissimum Viaticum acciperet, monuit: id ubi fecisset, futurum ajebat, ut pro quotidiana salute dicta æternam salutem consequeretur. Factum advertitis, Sodales, quam humaniter, imo quam divine salutantes se resalutet MARIA? e *Psalteriolo Mariano.*

9. Sandomiriæ 39. vel 49.
e S. Dominici familia *Salve Regina* dum canunt occisi.

Nocte cladem illam antecedente Anagnostes Martyrologium diei sequentis lecturus videt aureis illic literis scriptum, *Sandomiriæ Passio 49. Martyrum*, inspexere librum singuli, & sensim tandem evanuerunt characteres e libro & oculis; ergo die sequenti sub *Salve Regina* felici Martyrio cedere victimæ, & *Salve Regina* dixere in cœlo Reginae Martyrum. Tu ut in *Reginæ Sanctorum omnium* aulam post mortem admittaris, ora quotidie, *Ann. Poloniæ.*

QUARTA PRAXIS
BONÆ MORTIS.

Tiam in studiis MARIÆ,
& mortis meminisse.

I. S. Albertus Magnus in
B. V. clientelam se adhuc par-
vulus dederat: cujus etiam
monitu S. Dominici albo se
inscripsit. Huic fugam e mo-
nasterio per scalas paranti ob
ingenii defectum in studiis,
obvia B. V. Philosophiamne
an Theologiam exacte scire
mallet? rogat: Philosophiam
elegit. Ideoque, ob electio-
nem secularis scientiæ, illi
prædixit quod supremo ante
mortem triennio rerum o-

manium ignarus esset futurus iterum , tunc vero utraque illum scientia implevit , quam ille S. Thomæ Aquinati discipulo suo , aliisque pluribus communem fecit. Ad auditum MARIÆ nomen lacrimis diffuebat. Repente in Schola , veteri ignorantia restitutus , rudis e Doctore , contuit , & vixit demum triennio , neque diem ullum præterlabi permisit , quin sepulchrum suum inspiceret ac contemplaretur. *Inspice & tu , & fac similiter. In vita ejus.*

2. S. Edmundo JESULUS in Scholis affedit comes , a quo etiam edoctus est , ut J. N. R. J. vesperi imprimeret fronti quotidie contra repentinam

mor-

mortem. Annulos duos habuit, in quorum lapillis B. V. annunciata sculpta visebatur: eorum alterum B. V. digito, suo alterum inseruit Neo Sponsus. Literis absorptus Orationem illam: *o intemerata & in æternum benedicta, &c.* ad B. V. & S. Joannem dicere neglexerat, & noctu S. Joannem Evangelistam vidit sibi ferulam intentantem. Ante eburneam B. Matris iconem studebat die, & nocte. In Christi demum latus animam expiravit. O plures nobis Edmundos cœlum! plures *MARIÆ studiosos haberemus!*
In vita.

3. S. Hermannus, Joseph a B. V. sponsa dictus, cor

B 7 suum

faum communem MARIE & Musis aram fecit, a qua etiam lapis illi ostensus est, sub quo pecuniam reperiret necessitati studiorum opportunam. Quoties supplex MARIE nomen venerabatur, divinis odoribus perfundebatur totus. Cum ad aram sacrum faceret hie-me, JESUS illi & MARIA manus fovebant, ne frigerent. Et nos vix ullibi quam in sacris frigemus magis. *In vita ejus.*

4. S. Josephus Poeta dum S. Bartholomæo carmen pararet, adfuit illi ipse Apostolus, & bene illi precatus, librum ejus pectori admovit. Tum vero Poeta non exprefit e calamo, sed fudit versus
ple-

pleno pectore. S. Theodorus
 cuidam ad tumbam suam sup-
 plici dixit omnes cœlites, (sed
 & cœlitum Reginam. Virgi-
 nem) in quorum laudes vin-
 ctis in carmina pedibus abie-
 rat, morienti Josepho adfui-
 se. O Mœcenates ! Scribe
 MARIAM, scribe: & Sanctos
 Reginae suæ junge: quantum,
 proh superi! quantum ad cœ-
 lum comitatum tibi parabis?
In vita.

5. Alexander Bertius, infans
 adhuc, dormiens floribus a B.
 V. conspersus est. Febrien-
 tem aura florida recreabat ea-
 dem Virgo, & studenti aderat,
 librorumque pagellas una cum
 illo evolvebat. JESUM & MA-
 RIAM, geminas, & unicas
 suas

suas delicias , custodemque
 suum Achatem Angelum vi-
 dit æger , & ea demum mor-
 te sub ipso ad Virginem salu-
 tandam dato æris campani si-
 gno defunctus est, qua sanctis-
 simus quisque defungi non
 immerito cupiat. Angeli a
 Virgine Matre missi corollam
 Victori Alexandro imposuere.
 Utinam plures centuplo Ma-
 rianus hic Alexander sequaces
 haberet, quam Pellæus ille ha-
 buerit ! Cœlo certe coronæ
 non desunt, quibus nos coro-
 net , modo terris non de-
 sint capita, quæ coronentur.
In vita.

QUINTA PRAXIS
FELICITER MORIENDI.

BEatæ V. honorem apud
alios propagare ; de ea
sæpe colloqui.

1. S. Franciscus Xaverius
ne insalutata Virgine abiret ad
Apostolatam Indicum, Laure-
tum primum abiit ejus salu-
tandæ causâ, ut divinos illic
Spiritus ad magna terra mari-
que agenda & ferenda conci-
peret, ubi MARIA concepit
DEUM. Post præceptum ali-
quod Indis explicatum cum
suis MARIE accinuit : *Sancta
MARIA Mater JESU Christi,
impetra nobis a Filio tuo, ut*
pri-

primum ejus præceptum serve-
 mus sedulo. Catechesin vero
 totam *Salve Regina* decantato
 claudebat. In Meliaporano
 templo noctu ad aram B. V.
 in preces prostratus, & ab ir-
 ruente cacodæmonum turba
 mulctatus pessime, *Domina*,
 inquiebat ad Virginem pugnae
 suae testem, *opitulare ! mihi*
non opitulaberis ? Singulares
 sæpius ab illa gratias impetra-
 bat: & sacro illius honori fa-
 cto dæmonem ab energume-
 no exegit. Denique vas fuit
 electionis, ut portaret gemi-
 na JESU & MARIÆ nomina
 coram gentibus, quæ jam pro
 Xaqua, Cames, Fotoques,
 JESUM & MARIAM pronun-
 ciant; precarios Virginis glo-
 bulos

bulos familiariter tractant, inter quæ officia cum annos undecim gnavus operarius posuisset, supremum jam æger, JESU, agebat, *fili David, miserere mei. Mater DEI, memento mei*, & pronunciatis sæpius Sanctissimis JESU & MARIÆ nominibus, inter has columnas vitæ *satis est dixit*, & pretiosam tot Indicis gemmis, id est, pluribus animarum millibus animam æternæ malaciæ & portui imposuit, corpore Virgine integro. Tu illum ut portum salvis mercibus attingas, naviga sine *Malo. In vita.*

2. Religiosissimus e S. Dominici familia Ecclesiastes pro Concionum suarum coronide
unam

unam semper de B. V. narrationem attexebat. Ubi vero ultimum cœpit ad mortem decumbere, amarissimis absorptus lacrimis omnis omnino solatii incapax penitus videbatur. Sed MARIA, deliciosa illa afflictorum consolatrix, amarorem illum omnem & lacrimas sua præsentia cumulate absterfit; & infusio in mœstissimum morientis pectus torrente dulcissimæ voluptatis, cum illo sermones admirabili suavitate miscebat, quare *Bene, bene Dominam suam charissimam advenisse* repetebat æger sæpius, plenus intimæ voluptatis: illam ad confidendum invitabat crebrius; & tandem in cantum erumpens

pens Tu, cantabat, tu Theophilum desperantem apostatam reduxisti, & revocasti ad gratiam, quo cantu sæpiuscule iterato, post breve silentium, in hæc lætior erupit: Congaudent Angelorum chori gloriosæ Virgini! & cum diceret: Omnis Spiritus laudet Dominum, spiritum ad laudandum æternum Dominum emisit. Ita qui Conciones cum MARIA claudebat, cum MARIA clausit & vitam. Si tu ita tuam clauferis, coelum tibi apertum est. *Spec. dist. 7. n. 56.*

3. Antverpiæ Sodalis Poeta a parente plus quam tricies & frigore rigidus, & madidus fletu nocte intempesta inter precandum in somnum
la-

lapsus in lectulum repositus est. Ultimo vitæ quadrien-
 nio jejunium Sabbatinum ser-
 vabat constans, a Confessio-
 ne redux ad materna genua
 supplex erratorum veniam pe-
 tebat. Sanctus puer in agris
 circumquaque audiebat, cum
 rusticellos ad Rosarium, ad
 MARLÆ cultum, ad confes-
 sionem, ad omnem denique
 pietatem additis etiam piis præ-
 miis, erudiret Marianus Cate-
 chista factus. Cum vero æger
 jam decumberet, nunc pro
 Patre Scholarum Præfecto,
 nunc pro Magistro, nunc pro
 aliis aliisque suos se offerre
 dolores testabatur, & tan-
 dem impetrata a Confessario,
 quam biennio jam petebat, li-
 cen-

centia se Virgini Matri Asperi
 collis devovit in Virginem.
 Nono ante supremum die,
 B. Aloyfii reliquias tenerrime
 exosculatus, *Jam, inquiebat,*
scio vere aut B. meum Aloysium
nonum abhinc diem, si animæ
commodo fuerit, corporis in-
tegram valetudinem mihi a DEO
impetraturum; aut morienti in
ultimo periculissimoque confli-
ctu strenuum fore adiutorem.
 Ita factum, cum nono post
 die B. Virgo Catechistam suum
 & Poetam jussit ad eandem,
 in qua jam Aloysius erat, clas-
 sem ascendere, & quidem
 cum præmio. *Ascendes &*
tu, & feres præmium, si unus
fueris e diligentibus. Annuæ
 1610.

4. *De P. Theodorico Canisio*
S. J. res forte non æque nota omnibus. Is enim affectu dulcissimo de JESU suo, deque sua MARIA frequentius collocutus adeo eorum sibi memoriam impressit, ut apoplexia tactus, admirabili rerum omnium oblivione absorptus JESU tamen, & MARIÆ recordaretur. Nec legere aliud, nec dicere norat, quam JESUS, MARIA, si quem vocaret, oblitus nominis, JESUS dicebat, vel MARIA. Ingolstadii Ann. 1604. 27. Sept. unctus ad agonem contentissimo clamore exclamavit: *In cælum, in cælum!* JESUS! MARIA! Jamque anima erat illi præ foribus, ut abiret, cum colle-

collectis viribus JESUIS pronunciat : cum vero MARLÆ nomen integre eluctari non posset, jam MARI- dixerat, ultimæ syllabæ impendit Spiritum, & ut impleret nomen integre, pro A animam integerrimam dedit, & dulci MARI immerfit. *In vita.*

SEXTA PRAXIS
FORTUNATÆ MORTIS.

S Annam, S. Josephum, & S. Barbaram, & alios B. V. amicos & devotos colere singulariter.

1. Bizuntii Sodalis fenex prope secularis ubi se ad portam

C tam

tam mortis, qua e vita prope-
 diem exiturus erat, sensit, in
 amplexus Patris, in cujus au-
 res omnes ætatis tantæ macu-
 las deposuerat, irruens, ita
 lætus ingeminat: *DEO sit laus!*
Mutuis fruemur in cælo ali-
quando amplexibus: reposita est
spes hæc in sinu meo. Sanctam
 Synaxim tamen differri jubet
 in crastinum (S. Annæ, cujus
 ob MARIAM filiam totus erat,
 dies is fuit) quo die, famulo
 & scipione adjutus, in Colle-
 gii S. J. templum, ægre qui-
 dem ossibus ac pedibus hæ-
 rens, perreptavit tamen, ibi-
 que DEUM itineris jam im-
 minentis Ducem & Comitem
 accepit pro viatico. Ubi vero
 domum rediit jam lætior,
 men-

menstruas Sanctorum suorum
 e Sodalitio acceptorum sche-
 das secum in fasciculo tumu-
 lari præcepit ; & illigato ma-
 nibus Rosario Mariano , æta-
 tem cum æternitate , centum
 annos cum die æterno com-
 mutavit bonus senex. Disce a
 veterano , tyro miles , arma-
 tus mori. An. 1608.

2. B. Stanislaus Kostka nun-
 quam e manibus libellos pios ,
 aut Rosarium deponebat , &
 sæpe in Scholasticarum etiam
 exercitationum argumentum
 laudes B. V. assumebat : S. Bar-
 baræ V. & Martyri , singulari
 plane clientum suorum , ne
 sine Sacramentis excedant , Pa-
 tronæ , devotissimus : qua etiam
 præsentè Viennæ Austriæ æger

Sanctissimam Eucharistiam accepit ab Angelis. Sed & MARIA se illi visendam dedit, & JESUM parvulum in felicissimo Stanislai lectulo collocavit. Quam velles te fuisse lectulum, qui hæc legis, inter has Stanislai JESUM avidissimis oculis aspicientis, JESULO tenerrimis amplexibus inhærentis delicias! Ita morbo fugato plenus divino nectare Stanislaus sibi relictus est. Jamque Societati JESU adscriptus, quoties angelica oratione Virginem avere jubebat, fundebatur in lacrimas memores illas procul dubio etiamnum lectuli Viennensis. Usque adeo vero plenus erat altissimis quibusdam de MARIA sensibus, ut

ut inito cum aliis Mariano certamine quis magnifica magis, quis magis tenera Virgini laudandæ epitheta reperiret & titulos, vinceret ille quidem alios, se tamen nunquam vel assequi vel explicare posset satis. An MARIAM amaret rogatus, *Pater*, inquit, *est mea Mater*, quæ Mater morienti filio Stanislao adfuit, cum ille suavissimas DEI morientis plagas, atque illam etiam, qua valens utebatur, B. V. iconem disfluaviatus avide, & amplexus, ubi JESUM! & MARIAM! invocavit, a JESU, & MARIA in cœlos assumpta una evocatus est Roma ad cœlum. Nos vero toti jacemus humi, neque exur-

gimus, dum vocamur. *In
vita.*

3. P. Balthasar Alvarez S.J. adhuc Novitius, B. V. officium adeo incenso erga divinam Matrem affectu recitabat, ut dæmoni moveret rabiem, qui post horridas tentationes semper victus Victori Novitio Balthasari apparuit & dixit: *Remitte tu, & ego remittam: præcipue ut istam devotionem dimittas, quam habes in istam mulierem, quam MARIAM appellant.* At Balthasar contra semper audentior ivit & ardentior. Videtis, Sodales, cui gratiam faciatis, cum preces Virgineas omittitis: B. V. M. imaginem secum habuit semper, in quam unicam

cam quadam vice septem horis defixus corde & oculis hæsit. Ante mortem fassus est, se a B. V. monitum, ut S. Josepho singulari affectu devotus esset. S. Theresia V. hunc ad gloriam eminentem prædestinatum esse intellexit divinitus. Eodem ipso quo sanctissime animam edebat tempore, Burgensis Monialis revelationibus frequentibus admiranda, dici sibi inter precandum audiit: *Veni, ut intersis morti cujusdam fidelis mei servi, & ad P. Balthasarem morientem spiritu abducta, ambientes ægri lectum Sanctos, & Angelos luce plurima circumfufos vidit, qui prehensa ægri manu stantibus in coronam aliis feli-*

cem Balthasaris animam ad cœ-
lum musicos inter modulos
abduxere ; manentibus ad ca-
daver Angelis geminis cum
thure & unguento. Illa Epi-
scopi cujuspiam animam cre-
debat ; sed revelatione didicit
animam esse P. Provincialis S.
JESU Provinciae Toletanæ. Is
vero erat P. Balthasar. Officio-
si nimirum erga illum sunt
Sancti & Angeli, qui erga San-
ctorum & Angelorum Regi-
nam se præstat officiosum. *In-
vita cap. 53. §. I. Et alibi.*

SEPTIMA PRAXIS
BEATÆ MORTIS.

¶ Empla, altaria, imagines
B. V. honorare singulari-
ter & Angelo Custodi devo-
tum esse.

I. S. Franciscus Seraphicus
divinam Matrem incredibili
amore complexus, erga tem-
plum S. MARIÆ a Portiuncu-
la præ omnibus mundi locis
afficiebatur, ibi Sanctitatis ty-
ronem egit, ibi profecit, ibi
consummavit apicem: illum
suis filiis quam commendatif-
simum voluit: ibi mori petiit:
illic ejus cor Angelicis mani-

bus deportatum reconditum
jacet. *Chron. S. Francisci.*

2. S. Hedwigis Ducissa iconem Deiparæ secum semper habuit, eaque ægrorum capitibus imposita morbos plures abegit. Eandem præ oculis habuit moriens, usque dum illos beata morte clauderet. Morientem S. Thecla, Catharina, & Virgines aliæ ad cœlum comitatæ sunt. Sed nec a morte avelli ex ejus manibus Deiparæ imago potuit: multis enim post obitam mortem annis inventa illa est inter primores tres Hedwigis digitos, eosque penitus incorruptos. Tu idem age: & in fine non corrumpes. *Surius.*

3. S.

3. S. Carolus Borromæus Card. flexis quotidie genibus orabat B. V. Officium & Coronam, in festorum Deiparæ pervigiliis pane & aqua contentus vixit. Si a dato ad Virginem salutandam signo in via eques deprehendebatur, equo defiliens, etiam in lutulenta via MARIAM de genibus salutabat: ejusdem imagines singulis Ecclesiarum Parochialium foribus superponebat; & author fuit singulis, etiam militibus, ut nunquam non secum haberent aliquam Sacratissimæ Dominæ, Matris nostræ imaginem; diem nullum abire sinerent, quo illius honori Officium & Coronam non persolverent. Ean-

dem pro felici e vita exitu precatus quotidie, pro animæ suæ testamento ex testamento Christi, ut B. V. mediatrice tria sibi concederentur, rogavit: 1. Lacrimosus aspectus, & dolorosum suspirium Christi morientis. 2. Unum ex dolorosis suspiriis & lacrimosis aspectibus & gemitibus cordis MARIE sub Cruce Filii stantis. 3. Ut in Angelo DEI sibi Virgo succurreret in eo mortis articulo, quando cor ejus rumpendum, & anima a corpore separanda erat. Et impetravit. Tu si Carolus mori vis, Carolus vive. *Vide vitam.*

4. Virguncula Pastoris filia cum inter pascendum gregem
 sæpe

sæpe ad neglectum quodpiam
 B. V. templum diverteret, ob-
 soletam vetustate & neglectu
 Deiparæ imaginem videns, o
Regina cæli, inquit, quam
ego te misere cultam aspicio!
Nec est, unde te vestiam egen-
tissima: sed faciam tamen, ut
precibus te meis (quandoqui-
dem auro per paupertatem non
licet) exornem quam possum
pulcherrime. Atque hoc fer-
 vore annos plures in ardenti
 erga Virginem nostram pieta-
 te posuit, usque dum morti
 succubitura decumberet. Et
 jam stramini mortuali incum-
 bentem primus earum Virgi-
 num chorus, quarum, dum
 viverent, media cælibatum
 inter & Matrimonium nuta-

bat Virginitas, invisit: alter vero priore candidior illarum fuit quæ Virginitatem voto firmatam & quasi obferatam cœlo intulerunt sine macula: tertius demum priorem, utrumque gloria antecessit, earum quæ Virginitatem & voto firmarunt, & sanguine virgine purpurarunt. Nec defuere Virginum amici Angeli cum Regina Angelorum & Virginum, quæ imposito Virginis expirantis capiti ferto, divina quadam melodia evocata e corpusculo Virgineo animam inter accincentes Virginum & Angelorum choros cœlo intulit. Talem se & tibi Virgo præstabit, qualem tu te illi præstiteris. *Spec. dist. 9. n. 118.*

5. S. Philippus Annunciatam Servorum B. V. ædem Florentiæ ingressus, dum illa ex Actis verba audit: *Philippe, accede, & adjuuge te ad currum istum*, Beatissimam DEI Matrem in curru aureo stipatam Angelis ab ove & leone trahi, & nigram sibi ab ea vestem porrigi vidit, & ejus monitu Servus B. V. factus est. Arretii cum fame ultima Socii premerentur, ante Virginis Beatæ iconem supplex factus, duas sportas panibus candidissimis onustas abstulit. Florentiam e Germania redux, in templo B. V. ante aram abjectus in genua exclamavit: *Hæc requies mea*, & quievit. Labora & tu ut servus MA-
RIÆ,

RIÆ , certa est merces : requiesces in pace. *Ex Fastis.*

6. S. Elifabeth Andreæ Regis Ung. filia Sophiæ filiæ suæ B. V. aliquot statuas dedit , quarum una postea Vilvordix Consolatrix dicta , Hallis altera , aliæ alibi miraculis stupendis claruere. *Lipsius.* Juvenem impuro igne candentem divinis ignibus orando usque adeo calefecit , ut ille igni meliori ferendo non esset , jam emoriturus , nisi ignes cœlites Elifabeth temperasset. Quam optandum foret , ut pro Sodalibus nunc Elifabeth peroraret ! Nongentis quotidie pauperibus ancillata non prius vivere desiit , quam Christum videret , qui Elifabethæ morienti adsti-

adstitit pro iis, quæ JESU quæ
 MARIÆ honoribus devoverat
 obsequiis. Sed & sub avium
 specie cælites pæana morienti
 cecinere. Bonis avibus præ-
 volavit. Nos tardi sequimur,
 quia plumbeas pennas geri-
 mus, graves corde. *In vita.*

7. B. Franciscus Borgias S.
 Jesu quotidie ad B. V. fiebat
 supplex vesperi, ut per eam
 dignum Christo in Eucharistia
 latenti locum in corde suo
 præparet recipiendo; recepto
 vero dignas gratias redderet.
 B. V. imagines e prototypo
 S. Lucæ depictas per Societa-
 tem dispersit passim. Quo-
 ties vero ejus imaginem in-
 tuebatur, solebat dicere: *Mi-
 hi Virgo hoc onus (Jesulum)
 gestat:*

gestat: mihi lac Matris, mihi
 Filii bullit sanguis. Neque prius
 Romam æger ultimum devehit
 voluit, quam Laureti B. V.
 Matri iter suum, quo se ad
 Æternitatem accingebat, feriis
 lacrymis commendaret. Et pro-
 fuit commendasse: Roma enim
 ad superos abiit ea via, quam
 sibi & Christi sanguine cruen-
 tam, & Matris lacte lacteam
 effecerat. Hac itur! *In vita.*

OCTAVA PRAXIS
 FELICIS MORTIS.

Dominicis & Festis, potis-
 simum B. V. diebus, con-
 fiteri, communicare.

I. LO-

I. Lovanii Sexagenarius nobilis Virgo , Virginis Matris veteranus in Sodalitio cultor , ubi ad extrema vitæ venit , Bene , inquit , habet , Sodales : quæ duo semper mihi fuisse maxima vitæ præsidia , nunc sentio quam vera sint , quam solida morienti solatia. Unum quod Sodalis (scio quam indignus !) Dominam tamen & Patronam meam supplex coluerim : alterum quod Pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramentum diebus Dominicis omnibus , & Sanctorum Festis frequentarim. Ita plenus fiducia ætatem morte clausit , & lacrymas illis , qui hæc viderunt , tibi , qui hæc legis , optimum te ad mortem præparandi modum .

dum pro mnemosyno reliquit.
Ann. 1604.

2. Bruxellensis Parthenius
divinæ mensæ quot hebdoma-
dibus semel hospes agebat su-
preum animam, & cum
MARIAM divino lumine ami-
ctam videret, *Videte*, agebat
ad Sorores, *videte, Sorores
meæ, gloriosæ Virginis pul-
chritudinem, videte venusta-
tem.* Ita pulcherrimam ani-
mam Matri pulchræ dilectio-
nis dedit, ut & tu tam pul-
chræ dilectionis dilectus filius
esse inciperes. *Ann. 1607.*

3. E Bononiensi JESU &
MARIÆ Sodalitio adolescens
ad Sodalitatis Præsidem ita re-
pente lacrimatus potius quam
locutus est: *Vitam cum melio-
ribus*

ribus iroribus ut commutem, sti-
 mulos sentio singulares, mi
 Pater; tu consilium quam opti-
 mum suggere, & quoddam
 quasi salutis compendium, ee-
 quis enim scit, an non mihi
 paulo post subito ac repentino
 mortis genere sit obeundum?
 Laudat calentem animum,
 verba, & lacrimas Pater, &
 author est petenti consilium,
 ut frequenti conscientiae exo-
 mologesi, & Sacratissimæ Sy-
 naxeos epulo se reficiat in Do-
 minicos festosque dies singu-
 los. Jamque id, quod audie-
 rat, agebat Sodalis mensē al-
 terum, cum festo quopiam
 die domo abit incolumis, sa-
 cratissimoque manna pastus,
 sacro, concionique interest,
 inde

inde in Xenodochium abit in singulos egenos rogatores liberalis , itaque semidiem exegerat in divinis , sed domum dum revertit , in ipso domus ingressu repente , dum divinissima JESU & MARIE nomina , velut admissionis tesseras pronunciat , ad domum æternitatis ingreditur. Subitanea , sed non improvisa mors. Tu tibi de bona morte provide. Quid si hodie non decumbas ? quid si te in gradibus , in platea , in lecto , in mensa Mors expectet ? *Ann. 1608.*

NONA PRAEPRAXIS
BONÆ MORTIS.

BEat. V. imitari in Officiis humilibus, in modestia &c. erga B. V. liberalem esse.

I. E Colonienſi Parthenio adoleſcens Sanctorum & imaginibus & cultui devotiſſimus MARIAM tantum in morbo loquebatur. Proximo itaque ante mortem die evocatæ ad ſe Matri narrat, ſibi Matrem Virginem cum parvulo in brachiis DEO JESU, & Angelo miniſtro viſam eſſe, ſe ab iis avocari. Supremas ergo preces adhibet, ut ſoſculos opere

re

re plumario acu pictos ad
 Congregationem B. V. mittat
 donum filii morientis. Alte-
 ro demum die in eam, ubi di-
 vinum spectaculum viderat
 partem conversus, ridenti si-
 milis eo, quo avocabatur, abiit.
 Avocaris & tu quotidie, sed
 furdus. Hodie ergo si vocem
 ejus audieris, noli obturare au-
 tem tuam. *Annua. 1586.*

2. Musa proba cæteroquin,
 sed levis nonnihil puellula no-
 & tu B. V. inter plures Virguncu-
 las albis vestitas vidit, &
 quærenti, an Mariano illi gy-
 necæo adscribi vellet, velle se
 respondit, futurum id 30. post
 diebus aiebat Deipara Mater,
 si tamen mores graviores in-
 duta Musa, jocos, & puella-
 res

res nugulas cum nucibus abjiceret. Fecit Musa : & trigesimo post die invitatur ad cœlum a Virgine & choro parvularum ; cumque responderet : *Ecce Domina , venio ! Ecce , Domina , venio !* abiit cum MARIA. Modestia virtutum vestis est : hanc indue , & vestem nuptialem habes pro Agni nuptiis. *S. Greg. dial. l. 4. c. 17.*

3. S. Guido puer , templi Mariani ædituum egit , nunquam nisi inter orandum lætus. Anderlaci cum ex morbo decumberet , columba ad eum multo lumine corusca devolavit , & vox audita est : *Veni dilecte mi , accipe coronam.* Ecce Guido MARIE

D us-

usque ad aras amicus fuit,
 MARIA Guidonis usque ad
 coelum. *Surius.*

DECIMA P R A X I S
 QUAM OPTIME MORIENDI.

Sabbathum singulari devo-
 tione colere, & mortifi-
 cationes aliquas in honorem
 B. V. suscipere.

I. S. P. Ignatius Soc. JESU
 parens MARIE pleno asse de-
 votus totus cum ante B. V.
 imaginem prostratus noctu se
 Filio per Matrem offerret, cu-
 biculum repentino motu a fun-
 damentis concussum est, alia
 nocte adfuit MARIA Ignatio,
 &

& longo spacio se illi una cum Filiolo spectandam dedit, adeoque omnes seculi imagines absterfit e mente Ignatii, ut altissimo & perfectissimo quodam modo puritatis illi donum contulerit, quam etiam puritatem voto *coram Sacratissima Virgine MARIA* firmavit Ignatius. Jam vero in monte Serrato præmissa generali vitæ totius confessione, novam orsus militiam, ad DEI Matris aram nocte integra vigil *pervigilium armorum* fecit, & gladium, &c. ad aram Virginis anathema nobile appendit magnus Tyro, factus militiæ melioris. Horarias Virginis preces persolventi Sanctissima Trinitas admirabili lumi-

ne se infudit, adeoque affecit implevitque totum Ignatium, ut toto eo die ne palam quidem oculos prohibere ab effusis lacrimis posset, nec tantum gutta contingebat guttam, sed fluebant oculi. Sabbathorum sanctissimus observator, unde, raro plane exemplo, quodam Sabbathi die sub Completorii horam in extasi extra se positus ita semi-exanimis jacuit prodigio admirando ad alterius usque Sabbathi completorium: quo demum tempore JESUM, JESUM, ac MARIAM ingeminans sibi & mortalibus restitutus est. Sed & primam DEO hostiam in B. V. ad Nives templo ad Christi præsepe

pe obtulit novus Sacerdos. Beatiſſimam Deiparam habebat quaſi a conſiliis, præſentem ſibi ſæpius: neque illa inconſulta quicquam aggrediebatur. Unde MARIAM, teſte P. Laynez, veluti præcipuum inſtrumentum elegerat DEUS ad juvandum Ignatium. Et certe illi nec MARIA defuit, cui JESUS cum Cruce appa-rens ſe Romæ propitium fore diſerte promiſerat. Et ad- fuiſſe Exercitia ſpiritualia com-ponenti patet ex vita P. Balth. Alvarez c. 43. ubi Gabriel Archangelus MARIAM Ignatiorum Exercitiorum Magiſtram fuiſſe affirmat. Atque ita devotiſſimam DEO Dei-que Matri animam tot filio-

rum parens Ignatius placidissime, sanctissime cœlo dedit, nam & eodem ipso tempore quo ille Romæ expirabat, Bononiæ nobilissima sanctitate & sanguine Matrona ejus animam cœlo inferri vidit ab Angelis: & cum postea sancti illius corporis ossa e priore loculo in alium transferrentur, in uno Ignatii sarcophago omnium & aures, & nares, & oculi suas invenere delicias; audito illic concentu Angelico, & miris haustis odoribus, & stellis etiam in tumba Ignatiana apparentibus. Sed ut vel a mendacii Patre id, quod verum est, audiamus; an. 1600. Mutinæ pertinax in energumena dæmon jam plures fatigarat:

garat : sed ad sanctum Ignatii nomen excedere coactus est, cum Ignatium primo irrideret quidem, demum vero clamaret : *S. Ignatius ! S. Ignatius ! S. Ignatius me ejicit ob suam humilitatem & potentiam, & ob singulare studium, quo is vivus ardebat in Sanctissimam Virginem.* Ribad. Mass. Biderm. in vita.

2. S. Nicolaus Tolentinus auditis in templo his verbis : *Nolite diligere mundum, &c.* e Canonico, Augustinianorum Albo se inscripsit, animarum purgatorii Patronus, & *MARIÆ* cliens plane singularis. Etiamnum infans ter quod hebdomadis etiam a lacte jejunus mansit. Sex ante mor-

tem mensibus Angelicos concentus sub noctem audivit quotidie. Morienti adfuit obvia Virgo Beata cum S. Augustino, inter quos vivere desiit. Stella vero cælo delapsa super mortui tumulum stetit. Solem forte indicabat occidisse. Tu vel nunc aliquid eorum incipe quæ Nicolaus etiamnum infans fecit. *Surius.*

3. S. Thomam Cantuariensem Episcopum cilicium quod Sabbathina, & crebra alias gestatione lacerarat, reficientem juvit B. Virgo; & refecit ipsa. Quæris qua morte ceciderit? Illa qua melior nulla est. In Anglia in templo jugulum gladio dedit Martyr, jamque jacens in feretro omnibus benedi-

nedixit. Adfuissemus & nos, Sodales! At benedicet & nos, & MARIA & Thomas si plura cilicia ipso usu laceraverimus: MARIA reficiet. *In vita.*

4. P. Petrus de Anasco e S. J. periculosiore morbo depositus, Virginem Beatam, & in ejus sinu infantem parvulum vidit, quæ valetudinem ægro restituit, ut Soc. ingrederetur, imperavit. Singulis Sabbathi diebus, quibus ad honorem Deiparæ jejunare consueverat, præcipuum aliquod a DEO beneficium accepit. *Hæc me*, inquit, id est B. V. ad Societatem adduxit; *in eadem conservavit.* Christi & B. V. visam semel effigiem altissime impressam

gerebat in mente, ad quos clarius aspiciendos Anno 1603. 12. April. abiit. Tu erga Virginem te liberalem exhibe, & illam erga te liberaliorem experiere, nihil transibit sine præmio singulari. *In Annuis.*

5. P. Joannes a Campis S. J. B. V. Rosarium manibus terebat assidue. Nullum diem Sabbathi vacuum abire sinebat, quin aliquam de B. V. historiam narraret. Sub mortem ad quendam conversus, *O si nosset*, inquit, *mi Pater*, *quantum in morte afferat animo solatium Deiparam singulari studio coluisse!* Et hoc tu solatii negabis tibi morienti? *Kal. Marianum.*

UNDECIMA PRAXIS.

FELICITER MORIENDI.

BEatæ V. & Angelum tutelarem pro felici morte quotidie invocare: se ad mortem parare quotidie.

I. Eskillus duodecennis puer lethali morbo lecto affixus sensibus exemptus jacuit diutius; ac sibi tandem restitutus resedit in lectulo, & voce in lætitiâ explicata exclamavit: *Benedictus DEUS! Ego liberatus sum; & amplius non ardebo!* Rogantibus quid hoc miraculi sibi vellet, nihil reposuit, quam unum illud suum: *DEO gratias! amplius*

non ardebo. Gratias ago tibi, sancta MARIA, quoniam de incendio liberasti me, & amplius non ardebo. Ac tandem ad ardentem clibanum se ductum addidit, inde Palatium Regium ingresso sibi visam cœlorum Reginam in throno gloriæ residentem, a qua loco egredi, & ad æternos ignes abire jubebatur: eaque de causa indignum, pro quo Virgo Mater intercederet, iudicatum, quod cum inter vivos ageret Ave MARIA ne semel quidem dixisset: veniam se tamen postea partim suis lacrimis partim aliorum Virgini adstantium precibus ac intercessione impetrasse; atque ita ab æterno igne liberum

rum ad corpus iterum rediisse. Vixit deinde, primum quidem Archiepiscopus: sed cum Cisterciensi cucullo infulam, & vitam demum bonam cum morte optima feliciter commutavit. Age si te amas, Sodalis optime, & hodie ad horas singulas *Ave* dicere Virgini incipe, ut Indulgentias & bonam simul mortem lucreis. Senties illa hora te modicum hoc operæ horis singulis non sine pretio posuisse. *Spec. exem. dist. 3. n. 32.*

2. S. Ludovicus Caroli Siciliae Regis filius in salutanda Virgine Matre cum in vita omni, tum in morte potissimum frequentissimus & ferventissimus, causam, cur il-

iam toties & toties salutaret, rogatus, respondit in hæc verba: *Morientem illa juvabit me!* Et juvit: cum enim moreretur Ludovicus, inter Angelorum manus in cœlos visus est involare: quo etiam ipso tempore has terris voces dedit cœlum: *Sit fit servienti DEO in munditie & puritate.* Saluta, saluta frequenter Virginem: causa in promptu est: *Morientem illa juvabit te.* Lipeloo.

3. Ferdinandus II. Anno 1618. 1. Julii Mariana Ungariæ corona redimitus is fuit erga Virginem Matrem, ut voverit, se omnem operam positurum ut felicissima olim sub B. V. ope Ungaria in florem

rem iterum pristinum quasi postliminio revertatur. Anno Christi 1619. B. V. Mater Joanni Suicardo Moguntino Archiantistiti Electori ita præsens dixit: *Constanter age, Suicarde; noli timere, elige Ferdinandum.* Ita in Cæsarem electus est MARIÆ calculo, quam ille tenerrimo pectore fovit semper adeo ut nullum prope Marianum Album Augustissimo suo nomine vacuum reliquerit; Lauretum, Oetingam, Cellas peregrinus abierit; MARIAM vexillis bellicis inscripserit; ejus iconem Aquilæ loco imposuerit; Generalissimam belli Catholici Belonam dixerit: injuriarum ejus ultor acerrimus, ejus gloriæ pro-

propugnator admirabilis , Immaculatæ Conceptionis tantus & Filius & Patronus, ut festum eum diem Ferdinandæ hæ partes jam habeant , Ferdinando II. apud Urbanum VIII. id procurante. Potentissimus denique apud **MARIAM** Orator , utpote qui ultro dixerit se ab ea nihil, quod non impetrarit, petiisse. Sanctam ejus mortem quotidiana ad ultimum agonem præparatio antecessit: prius quam enim cubitum concederet , horam dimidiam dabat præparationi ad mortem , quasi ea nox illi diem ultimum clausura esset , inde B. V. & Angelum custodem pro felici morte precabatur. Officium B.V.

Coro-

Corona, Litanæ Lauretanæ, & eæ quæ ex S. Scriptura de B. V. defumptæ sunt, quotidianæ illius preces fuere, præter alias. Nocte excitatus in hæc erumpebat: *MARIA Mater gratiæ, Mater misericordiæ, Tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe. Monstra te esse Matrem.* Et monstravit certe, suscepitque Filium Mater, quando, reductis jam ante in sinum Ecclesiæ centies centenis animarum millibus, in eodem Virginis Matris sinu, Rex vere Marianus, vere Apostolicus, Imperator sanctissimus dignam tali vita mortem obiit cum. DeCIMA qVinta febrVarII Viennæ eXplraVit. *In vita parte 4.*

DUO-

DUODECIMA PRAXIS
BENE MORIENDI.

Felices aliorum B. V. addi-
torum e vita exitus fre-
quenter legere; DEUM, Dei-
paramque de iis laudare, a-
mare.

I. Religiosus non nemo in
extremis positus clamabat :
*Maledicta hora, qua Religiosus
factus fui!* At serenatus post
paulo, *Imo benedicta, inquit,
hora, qua intravi ordinem, &
benedicta Mater Christi, quam
semper dilexi.* Tum rem o-
mnem ad lectum adstantibus
exponens explicatius, aiebat
dæmones ad se rapiendum ad-
venif-

venisse usque adeo horridos visu & forma, ut ab ea, qua hæc agebantur hora, ad extremum usque mundi cessantis quadrantem diceret malle se per ignem ære & sulphure colliquatum transire, quam illos iterum aspicere (heu! si illos vel paullulum aspexisse tam horrendum est, quid erit cum illis æternum habitare in ardoribus sempiternis?) Ac tandem Reginam sibi gloriæ adfuisse addidit, quæ fugatis dæmonibus plenum se solatio reliquisset. Ita vixit! Benedic nunc sæpe *MARIÆ*, qui enim illi *benedixerit, erit benedictus*. Sæpe illi advolvere, & dic: *Benedic Mater. Specul. dist. 9. 22.*

2. Adulpho e Principe S. Francisci aſſectæ morienti & trepido comitibus Angelis cincta Virgo Deipara. *Quid times, inquit, fili? aut cur ob imminentem mortem angeris? Veni securus; quoniam filius meus cui fideliter ſerviviſti, dabit tibi coronam gloriæ, Platus.*

3. P. Ignatius Azebedeus S. J. cum ad Gentium conversionem abiret, ubi piratas aſſeſſe vidit, ſumpta B. V. in manus icone Socios ad mortem pro JESU fortiter oppetendam exhortatus, ſacram illam iconem fortiffime tenuit; ac fruſtra e manu illam extorquere conantibus piratis, unum in capite, tria in pectore vulnera accepit, datus poſtea in
Ocea-

Oceanum præceps, nec subfidit statim corpus, sed quoad oculi aliorum sequi poterant, elato brachio iconem B. V. ostendebat, cui nisi nobis, Sodales, ut sciremus ubi & quomodo discere debeamus feliciter mori! *In vita B. Borgiæ.*

4. P. Emmanuel Fernandez S. J. Prophetiæ spiritu clarus quendam monuit, ut signum Crucis circa locum quendam efformaret: illic ostentaret se voluisse ajebat cacodæmonem, sed a Deipara repulsum. Tum quoad poterat elatis intermortuis vocibus: *Ab! sanctissima Domina, sanctissima Domina mea! Video, inquit ad Socios, sacratissimam DEI Matrem divina*

vina pulchritudine admirabilem!
Sinite me abeuntem sequi. Se-
cutus est, & tu sequere. In
annis.

5. P. Joannes Gerardinus
 Anno 1606. moriens ita sa-
 cratissimam Virginem compel-
 lavit. O MARIA, tribularer
 nimium, si nescirem tuum patro-
 cinium! P. Bourghesius in Soc.
 B. V, sacra.

6. P. Michael a Fontibus
 S. J. cum in India laborum in-
 commodis pluribus consterna-
 tus aliquando jaceret, vidit
 fulgentem Virginem, quæ Mi-
 chaelem bono animo esse jus-
 fit: neque enim Purgatorii
 poenas daturum, sed recto tra-
 mite sine remora iturum ad
 coelum. De eodem sanctus
 qui-

quidam ex Ord. S. Francisci requisitus ab Antistite testatus est, ejus animam a corpore digressam ab obvia B. V. coronatam, Sanctis Petro, Joanne, Ignatio Fundatore praesentibus. Hanc coronam cogita, si quando in honorem B. V. suscepto labore quopiam sudaveris. *Ibid.*

7. Sodalis Bizontinus moriens post JESUM & MARIAM pro auxilio invocatos Crucem manu vibrans, inclamataque ter *Victoria! Victoria! Victoria!* Angelos praeeuntes aiebat se aspiciere: quos & secutus est. Qui Angelos sequitur, dum vivit, Angelos sequitur, dum moritur: qui daemones, daemones. *Annuae 1593.*

8. Alius

8. Alius quispiam e Parthenio Cordubensi qua die, quaque hora ad Dominam suam abiturus esset, dixerat. Jam hora aderat cum Angeli tutelaris, quem videbat, collo brachia circumplicare conatus Sodalis in ipso conatu animam relinquit Angelicam. Quam longe fatius est in Angelicis his amplexibus mori, quam in alienis vivere!

9. Ab oculatis & fide dignis testibus se didicisse refert Pelbartus, quod iter habente ad fylvam quampiam Sigisnudo Imperatore simul & Rege Ungariæ, vocem miserabilem, & lugubri fletu triste aliquid inclamantem audierit omnis exercitus, rem inquirere jussi in
fylva

sylva cadaver jam foede putri-
 dum tabidumque inter vepres
 jacere, & incrementibus per
 cadaveris medium, & pene-
 trantibus membra tabo fluen-
 tia juncis & spinis spectacu-
 lum miserandum reperiunt at-
 toniti! voces illas lamentabili
 ejulatu ex eo cadavere prodire
 audiunt. *Presbyterum*, aje-
 bat mortuale cadaver, *cui con-
 fitear, mihi adducite. Plures an-
 ni sunt ex quo sub Sigismun-
 do miles hic bello cecidi, quia
 vero MARIÆ (vere, ah! ve-
 re! misericordiae Matri admi-
 rabili! fidelis & devotus ser-
 vivi semper, illius meritis, il-
 lius precibus factum est, ut e
 tabido hoc & suamet putredine
 dissoluto jam corpore non prius*
E
ab.

abire possit anima hæc misera-
 bilis, & æternum, si sic migret,
 damnanda, quam confessione
 facta expiem illa mea crimina,
 in quæ militaris me licentia
 olim conjecerat; ne si in his ab-
 eam e vita, abeam in ignem
 æternum damnatus, quod tamen
MARIA ob meum erga se affe-
 ctum & facta obsequia non per-
 mittit. Ita exomologesi Sa-
 cerdoti facta, animam reddi-
 dit felicior. Ah! vel a ca-
 davere disce Marinus vivere,
 mi Sodalis!

10. Non multum absimile
 est id, quod ibidem narrat idem
 author. Scelestus quidem la-
 tronum Princeps cum viduam
 quamquam una cum filiabus
 Sabbatho jejunantem videret,
 atque

atque id se eo consilio facere affirmarent, quod audivissent Beatissimam DEI Matrem id facientibus a Filio impetrare, ut sincere confessi feliciter morerentur, vovit & ipse Sabbathinum jejunium honori Virginis, elapsis inde annis pluribus captus & capite truncatus mori tamen non poterat: *Confessionem, confessionem* clamabat resectum a trunco caput. Adest Sacerdos, & caput trunco unit, rogatque rei causam & seriem. Tum vero caput: *Jam, aiebat, resecto prorsus capite, aderant daemones, qui migrantem animam meam secum ablaturierant sed Virgo Mater mori me non permisit prius, quam Sacramen-*

*to pænitentiaæ anteaçtæ vitæ
scelera expiarem. Expiavit, &
statim expiravit ! Memento
quæso, quisquis mori cupis
feliciter, ut diem Sabbathi
jejunio aut alio quopiam ob-
sequio Mariano sanctifices.*

II. Joannes Berchmannus
e Sodali Mariano Socius Jesu
factus cum quibusdam con-
venerat, ut de B. V. cum iis
crebrius colloqueretur, ad hoc
se natum existimabat, ut B. V.
cultum promoveret. *Si ama-
vero, inquit, MARIAM, se-
curus sum salutis perseveran-
tiaque in arrepto Religionis
statu; impetrabo quicquid libue-
rit a Domino, adeoque omnipo-
tens ero. Officium, Rosa-
rium &c. orabat quotidie &*
Beata

Boata viscera *MARIÆ* *Virginis* *quæ portaverunt æterni Patris Filium* novem quotidie vicibus repetebat in honorem latentis in utero Virginis *DEI*. Si quid a *B. V.* petebat, inscribebat chartulæ, addebat preces &c. subiciebat pedibus imaginis *Marianæ*, impetrabat. *Nunquam, inquit, quiescam donec obtinuero amorem tenerum erga dulcissimam meam Matrem* *MARIAM*. Ante Mortem: *Ne me deseras, MARIA, ne me fallas: Filius enim tuus sum, tu scis! quia juravi. Et alias: Quam, inquit, conatus sum amare in vita, & ipsa amabit me in morte; & alter alterum amabimus in æternum. Rogatus, Joannes, si mille cor-*

da haberes, nonne MARIAM nulle cordibus amares? Respondit: Mille cordibus amarem! In agone tandem: Ego offendam te, Domine? MARIA, ego nunquam offendam Filium tuum. Absit a me! Mulo millies mori, decies millies, centies millies, millies millies. Crucem autem, Regulas, & Rosarium complexus arctissime. Hæc inquiebat, arma mea sunt. Hæc tria mihi charissima, cum his libenter moriar. Et jam ante contenta alacrique voce Hymnum Ave maris stella cecinerat, injectoque in collum Rosario post turbationem collectus dixerit Abi, Sathana, non timeo te. Alias iterum: Doleo Domine; credo, De-

Domine; spero, Domine; amo,
Domine; Paratum cor meum,
DEUS, *paratum cor meum.*
 Post Litanias demum recita-
 tas, defixis in Crucem, Ro-
 sarium, Regulas morientibus
 oculis, **JESUS & MARIA** di-
 xit, & vivendi finem fecit.
 Ama mille cordibus **MARIAM**,
 & uno corde ama millies, mi
 Sodalis, *quam enim conaris*
amare in vita, & ipsa amabit
te in morte; & alter alterum
amabitis in æternum.

Ad quem finem feliciter
 assequendum ita frequentius
 perorabit ad MARIAM.

MARIA, gratiæ & miseri-
 cordiæ abyssus altissima,
 miserorum salus, post Chri-
 stum, certissima! Gratulor
 ego gloriæ tuæ! tu seveni mi-
 seriæ meæ. Per tuam, Domi-
 na misericordissima, & Tui Fi-
 lii mortem te obsecro, & me
 ad pedes tuos prosterno sup-
 plex, miserere inter ultimas
 amaræ mortis angustias luctan-
 tis animæ meæ. Ah! dulcissi-
 mum solatium meum! refu-
 gium, & auxilium meum! præ-
 sidium, & robur meum! Ti-
 meo tremendam justis Judicis,
 sed

sed tamen Filii tui , sententiam:
 at nisi te amarem , Domina ,
 plus timerem. Terret me illa
 quæ ab uno mortis puncto to-
 ta simul pendet æternitas ! Heu
 amara æternum & infelix æter-
 num , aut æternum felix æter-
 nitas ! Sed ego , o Virgo dulcif-
 sima , omnes omnium te aman-
 tium preces , vōta , suspiria , la-
 crimas , vitam , agonem , mor-
 tem ipsam tibi offero , & amo-
 rem illum omnem quo Filium
 tuum JESUM ullus unquam
 amplexus est ; ut quod impe-
 trare meis viribus non possum,
 possim per tuos a te , & per te
 a Filio tuo , DEO meo , quem
 ah ! utinam nunquam offen-
 dissem !

Tibi ultimum illum sudo-
 rem

rem meum, quem mihi mors propinqua exprimet, jam nunc offero, & unio sanguineo illi orantis, & ultimo illi sudori morientis pro me Filii tui JESU! Vivam tunc, nec sciam me vivere dubius inter vitam & mortem! ac forte ab omnibus sensibus absorptus inter dolores mortis, & insidias inimi- ci, nec tuum potero auxi- lium implorare. Sed id nunc facio; & per summam illam dignitatem, qua in Matrem DEI, & simul Matrem miseri- cordiæ electa es, obsecro te, o Mater Crucifixi mei JESU, monstra te esse Matrem!

O fidelis Virgo, doce me tunc credere. O Mater sanctæ Spei, doce me sperare, o Ma-
ter

ter pulchræ dilectionis, per illos amoris affectus te rogo, quibus tunc ardebas, o Domina, cum sanctam illam tuam animam exspirares, doce me amare: & ne tradas bestiis hanc animam devotam tibi, & hujus servuli tui morientis ne obliviscaris in finem.

Recordare tunc, Domina, miserationum tuarum, quas in tuos unquam effudisti. Monstra tunc, si unquam hætenus, te esse Matrem DEI & hominum: & quid apud omnipotentem Filium possis, Mater omnipotens etiam in me ostende. Nosti, Domina, quæ sint animæ cum morte & temporali hac, & æterna illa luctantis angustia! Trepidat misera,

luctatur, angitur, horret egredi: formidat justum tribunal Judicis, ad quod evocatur. Tu illi migranti assiste, Mater piissima; tu prima sinu Materno trepidam excipe, ubi migraverit; tu pro illa causam age ante tribunal Filii: te enim Advocata non audiet tremendam illam æternum damnatorum sententiam.

O MARIA dulcis tessera salutis meæ, salus spei meæ, spes & signaculum cordis mei, anima & felicitas mortis meæ! Pro illis omnibus, quos in morte benigna adjuvisti, gratias Filio tuo, & tibi. Tibi vivo, & Filio tuo, Domina: moriar illi, & tibi, ecce illam, quam tunc exhalabo animam,
 dono

dono illi , & tibi , mortem
 meam illius , & tuæ morti
 unitam commendo illi , & ti-
 bi ! Nemo hætenus vacuus a
 te abiit ; nemo fuit , cui dul-
 cissima misericordiæ tuæ vi-
 scera non patuerint. Tu Vi-
 tam peperisti mihi quæ in
 Cruce pro me mortua est ,
 ut ego bene morerer. Per-
 mitte ergo , Domina , permit-
 te me unum ex iis esse , qui ab
 infelici æternitate se per te
 servatos in æternum gloria-
 buntur : ut cum illis , & dul-
 cissimo Custode meo Ange-
 lo , ac sanctissimis Patronis
 meis NN. & omnibus tibi de-
 votis Filiis æternum una cum
 JESU amem te , laudem te , am-
 plectar te. Ita spero ! Amen.

E 7 S. Mech-

S Mechtildis V. didicit a B. V. modum quendam per Salutationem Angelicam quotidie recitandi: promisitque si illum observaret, se illi in hora mortis adfuturam, de quo etiam jam supra facta est mentio, modus ipse est iste.

Collige primo mentem ad seriam mortis memoriam breviter, & recita Ave MARIA, &c. tum subjunge. O Domina mea, sancta MARIA, sicut DEUS Pater per omnipotentiam suam te potentissimam effecit: ita mihi, quaeso, adsis in hora mortis expellendo a me omnem contrariam potestatem.

Sub-

Subjunge Ave MARIA alterum; & adde. O Domina mea sancta MARIA, sicut Filius DEI tanta te cognitione & claritate dignatus est, ut totum cœlum illumines: ita in hora mortis animam meam cognitione Fidei sic illustres, & corrobore, ut nullo errore, aut ignorantia pervertatur.

Post tertium demum Ave MARIA quam attentissime recitatum hanc subnecte. O Domina mea S. MARIA, sicut sanctus Spiritus suum amorem plene tibi infudit: ita tu in morte dulcedinem Amoris divini instilla mihi, ex quo omnis amaritudo reddatur mihi suavissima.

Mi-

Mirum quantum etiam confert ad felicem mortem obeundam, pro animabus in Purgatorio detentis DEUM, Deique Matrem Virginem singularem illarum animarum Patronam orare quotidie. Hinc fuisse quamplurimi, & sunt, qui pro animabus illis sacro intersunt quotidie; sunt, qui pro illis etiam faciunt ad aram sacra frequentius eo fine, ut felicem per illas a DEO e vita exitum impetrent. Ita sacro pro sorore facto eam a Purgatorio exemit S. Thomas Angelicus Theologus, & ab ea felicem & brevi subsequituram mortem suam intellexit. Surius 7. Martii.

B. V. dolores & gaudia coluisse, egregia est ad felicem mortem præparatio. Fuit vir Ecclesiasticus, qui inter amarissimos mortis agones B. V. habuit consolatricem, quæ illum ex hac lacrimarum valle ereptum feliciter secum abduxit ad Superos, eo quod hanc, quam subjicio, precatiunculam sibi quotidie recitasset probus etiam cæteroquin *MARIÆ servus.*

Gaude, felicissima: quia Archangelus immenso te olim gaudio ac voluptate perfudit. Gaude, o Beatissima; quia *DEI Mater* effecta es. Gaude, o lucidissima; quia orbi peperisti lumen orbis. Gaude, o benedicta, quia beatam

tam te dicent omnes genera-
tiones.

Denique ita sæpe & bre-
viter suspira ad Virginem.

○ MARIA Mater vitæ &
gratiæ! tu effice, ut tuus
vivam & moriar!

Devotum tibi esse arrha
est quædam salutis, quam
DEUS iis dat, quos vult sal-
vos fieri! *S. Damasc. in An.
B. V.*

Nemo est, Domina, ne-
mo est, qui MARIAM ama-
verit, qui a natus etiam non
fuerit a MARIA.

Prædestinatæ animæ signum est te amare! Ora, Domina, & effice, ut amem te, imprime mihi signum hoc, o signum magnum, quod in cœlo apparuisti!

Circumdabunt me gemitus mortis, & dolores inferni! Sed tu dulcissimum, peccatorum refugium, Sodalium tuorum solatium, mihi misereri potes, si velis! &c.

Ab initio renovationis humanæ omnibus sub tuum præsidium confugientibus hucusque succurristi, & idcirco præ omni creatura omni laude dignissima dici & esse meruisti. Eja succurre, oramus; ut laus, quam per tot secula
digne

digne possedisti, continua tibi duret in gratia ipsa, qua mundo perduto subvenisti.

Tibi ergo nos commendamus ! tu procura, ne pereamus ! *S. Alselmus de excell. B. V. c. ult.*

Quot sunt, Domina, quot sunt, quos inter amarissimas mortis angustias consolata es, & eripuisti e faucibus insidiantis dæmonis, & tuo Filio reddidisti ?

Intolerabile esset mori, & quis esset, qui evaderet salva anima, nisi & JESUS Patri vulnera, & MARIA filio ubera demonstraret : & hinc lac Matris, inde sanguis Filii apud Patrem pro me, heu
ni-

nimum prodigo filio ! misericordiam extorquerent ?

Ah JESU ! per dulcissimam Virginem Matrem tuam ; per amarissimam mortem tuam miserere tunc mei, quando tua misericordia vel maxime indigebo !

Naturalis MARIE filius cœli hæres est. Tu effice, o Mater, ut adoptivi filii subsequantur.

O Mater gratiæ, effice apud Filium qui te gratia plenam fecit, ut in gratia vivam & moriar ! o Mater misericordiæ : ostende mihi in vita & fine vitæ meæ misericordiam tuam, & cantabo tui Filii, & tuas misericordias in æternum ! quia qui habuerit caracte-
rem

rem nominis tui, annotabitur
in libro vitæ.

O Sancti omnes, & Sanctæ
DEI, qui MARIÆ singulari af-
fectu devoti fuistis unquam,
& vos beatissimi Spiritus An-
gelici, orate Reginam vestram,
ut me non deserat; sed animam
hanc, pro qua JESUS mortuus
est, suo sinu excipiat emigran-
tem, & vestro numero inscri-
bat. Amen!

Id quod vestrum singulis,
Mariani, & omnibus MARIÆ
devotis Filiis ut cedat quam
optime, monstrate vos Filios
MARIÆ MATRIS AGONIZAN-
TIUM, & erit felix vitæ
vestræ

F I N I S.

